ibi non sit, sed sit aliud corpus primum.

Contra ultimum. quod primus motor non Artem velle ac virtutem infinitam. Probatur: sicut arguit Illum omnium rerum parentem et creatorem esse; et operari independenter a quocumque alio. Qui vero negaverit plures mundos fieri posse, locutus est de potentia ordinaria, et ex lectione divina videtur quod se non detraxit ad plures.

Difin̄ō substālis legit in mā alterās condoēs seu dispōēs q̄ pducunt p̄ motum q̄ dr̄ alterāo, t, p q̄m subiectum fit alterum dm p̄ām. Et sic late summar p motu ad q̄mcumq̄ q̄litem. proxie om̄ sufficit Motus ad q̄litem sensibilem mediam t extrām: t motus physicus, q versi ad inī q̄litibs ōrias. Ita calefacāo aque ē alterao q̄ ē motus a frigi dite ad calorem q ē q̄las sensibilis seu q sum movet. Sufficit autem ut sit q̄las media q̄lis ē calor certitius.

Particula, motus, rejicit mutaōēs instantanias. q̄q̄ n aer mutati a tenebroso in lucidum. Particula, ad q̄litem, excludit ab mutaōēs nimirum augmentum, et accretionem. Particula, sensibilem, reji cit acquisitoēs luminis et specierum. Particula, mediam t extrām, rejicit Lumen, q̄ n hēt ōrium, t alioq sit sensibilis. Motum vo [illegible]

sp

sibi mutuo n ce alteratio rne sui, sed rne primar. q. ficam qq. componi

Quo 1. Cur qq. coiant grao et alterao?

Resp. coire 1° rne sui q. utraq. e realis ao: 2° rne ri q. utraq. hec tum realem: 3° rne pri q. utraq. erib ui pot granti: 4° rne subti q. utraq. hec statum pressum subto adequo. Quo 2° Cur differant? Resp. differre 1° rne troq. adqs. nam alterao tendit ad qlem grao ad subam: 2° q. alterao e sina grao instania.

Quo 3°. Et dei va alterao qn aliq. alia induunt colores rez. qs offendunt. Vtq. Chamelion Polypus Tharangus et sitia. Resp. neg. Sicut vitrum n recipit colores obtoz. qs reddit. neq. e illos alterari: sed cum sint corpora valde clara et diaphana ostendunt colores obtoz. e spes repercussas et reflexas. Indicium cujus e q. qn Chamaeleontis pori magis dilatantur et raresunt. tunc melius colores imbibit.

Quo 4°. Et alterao sit continua. Resp. affe. Ro q. ois motus e continuus: alterao e motus: q. e continua n sed rne sui sed etiam rne subti in q. oducitur qlas acqsita. et rne ejusd. qlitis oducte, intendendo et replicando illius gds. e primo in subto. Vn sicut mot. n hec gem certam et detiam. e qm incipiat. ita nec alterao.

Ob. Eto subates acqruunt in insti: g. etiam acciates qlise qlas. Resp. eto. q. fia subatis n acqrit. e motum sed fit in insti. Qd etiam dri e de fris acciatib. si sit fiant a Deo sine motu. Neq. seqr qlem intendi in insti. n instia temporis infita. q. in insti n dat motus. et coni nec incio fre nitio. Ex qmotis e ds sine infite n st eqlis uni 3° sed pportio nalis. Dicitis. Res e geri sui operoem: qlas e in insti: q. dbe ee pfa ad operandum. Resp. illud pro effatum intelligend ee de reb in ee pfo, n in acqsitre sui ee.

Quo 5°. Qus motus sit nobilior? Resp. Grao tenet 1um lum q. ejus ters. e suba. 2um alterao q. ejus tes e qlis: accretio 3um cujus ters e quantas: 4um latio cujus ters e ubi.

qd e nulls. Ad 2m in subti pot hre maiorem nobilitatem qm regentia in angelis. Dices. Quantitas cum seqr fram q per illam dr compositum certe magnitudinis: g motus ad quantitatem e eque nobilis ac motus ad qlitatem. R quantitatem seq fram vm gd; n vo simplr quemadmodum qlitas.

Inst. Quantitas discreta e activa: g simplr se qo fram. Pr ans q Medici referunt dies et annum criticum ad numm imparem: g signum e qd nus hat aliqm activitatem. Nr ans, neq n nus dierum, t annorum hit aliqm activitatem sed humores et temperamentum sub illis magis excitant. Qn autem Deus dixit motum circularem ee mensuram ceterorum, n loquit de nobilitate sed de velocitate t durone. De subo actium agunt Coimbr. nos commodius in ca mali.

Cap. 2um

De genere substantiali.

Quaer. 1o. An detur gnatio substantialis? R affe. Pr q in compositis physicis dantur frae subales: sed in ead ma dat mutatio ab una ad aliam: g hoc mutatio e gnatio subalis. Confr q ma appetit suam perpetuitatem: sed fra subalis (saltem sublunaris) n pt diu existere sed corrumpitur: g ad perpetuitatem rerum sublunarium nra e gnatio per quam corruptionis dispendia resarciant.

Obt. Dices. Gnatio terminatur ad exiam (nam distinguitur ab ente) sed exia e accidentalis: g gnatio n termi ad exiam subae. R aliud ee subale aliud exiale. Quamvis autem gnatio n termini ad exiam, termi tn ad subam. et sic hoc producatur accidentaliter tn extrinsecus subalis n accidentalis. Notum vo ut exiam dicatur gnatio n requiri qd precedat omnino oes pres, sed sufficere qd incipiat ee per unionem. Ex ma et fra tempore quo assumunt unionem. ut fiet in ultima corporum resurrectione. Notum etm e gnationem n fieri ex nihilo. Licet ex n ente in actu. at in prima fit ex actu. Vg ignis producitur ex n igne actuali q tm dabatur in prima ma.

Quaeri 2º. Quid sit grao subalis? R. Grao
ẽ mutão à priv̄oe formae subalis ad formam subalem in mã. Per
hāc mutão excludit conversioem, q. uxus Loti vīa mutarã
in Lapidem, q. n̄ fiunt in subeo supposito et cor. Rejicit con
transubstoem panis in corpus Christi Dni in Eucharistia et creaoe=
em. Parta forma subalis rejicit grões accidentales, quibus grao con
extenditur ad gduoem accidem.
Sed ō ob 1º. Verbum divinum geni
tum ẽ ex Virgine Matre: et tamen n̄ fuit mutatum: q. mutão
repugnat Deo: q. grao n̄ ẽ mutão. R. cum Soar. 2º 1º in 3am
partem q. 16 a. 5. Lorca ibidem dispª 63. n. 3º. Verbum dici genitum
per coicoem idiomatum: q. grao n̄ requit vẽram mutoem: quam-
admodum n̄ requit mutão ipsius Verbi à Patre in grõe aeterna, licet
sit in rigore vẽra grao; q. haec defio solt procedit de grõibus physicis.
Dices: Terminus grõis ẽ compositum: q. n̄ forma. R.
tum quatenus totalem grõis ẽẽ compositum: tum v° nunquam ẽẽ formam.
Dices: Terminus accidens denotat subiectum in quo recipitur: grao n̄ denotat materiam
in qua recipitur cum forma: siquidem mã n̄ generatur: q. compositum n̄ ẽ terminus grõis.
R. n̄ ẽ aptē nr. quod ẽẽ accidens denotat ablatum esse subiectum et oes ejus
partes: sed satis ẽ quod denotet primarium q. partes Sol. ẽ generari n̄ mã.
Q. Stem in qualibet compositio physica dari ao
q. Deus produxit mãm et alia quibus produxit formas, et 3ª qua produxit unio
hm utranque. Quaeri 3º. Quarum istarum aoum sit aõ grõva seu in
q. constat grao? R. consistere in aõe unitiva seu qua unitur mã et forma.
Dr. q. in grõe humana in q. pater dr vẽ generare filium: et tamen neque mãm
neque formam produxit, sed tantum unionem inter illas; quia autem generans produ-
cat talem unionem diximus in talibus.
Aliqui dicunt satis ẽẽ quod generans indu-
cat dispoes in mãm ut vere dicatur generans. Sed ō q. dispoes solum
praeparant mãm ad formam, et n̄ concurrunt effective ad grõem: alioquin
q. ties producerent formam subalem q. ẽ nobilior. Deinde ratio patris fu-
ndatur in grõe, n̄ v° in dispoe mã q. ẽ multiplex, sicut q. ties q. in tali
dis

lisque inveniunt.

Dius. In adgrve q aia natis utur mē de novo occurri dai vnio uiva imi mam et fram: et tri n dai grao: q nemo dr degrare: q grao n constie in vnione. Q groem n constire in q cumq vnione parziali sd in vnione totali et primaria imi mam et fram q n dai in grve. Q Fi eo in senectute iam amiserint oim mam q natis: et conter pduxerint totam vnionem qm tunc hec n di sui genitor q hoc denao n summiti nisi a primaria et totali grve.

Cap. 3um

De generve substantiali

Tripl summiti grao viventis. Lo p pduce viventis a quumq alio vg grao rane t plante a sole. 2o magis ptte et defit Productio viventis a prio vite conjuncto sm rim silitis sat in spe infa. Parta (viventis) excludit n viventia. ut lapis ignis. (a prio vite) rejicit groem viventis a n vivente ut rana a sole. (Conjuncto) rijicit pduct q fiunt imi a Deo vg Anglor q hoc initio pducis n st conjuncta prio vitali p virtem seminalem. Sm sitem etta rejicit capillos et cta q infrant p aliam fram diversam a fra viventis. (Degq infra.

3o mo grao ptte stmpta defit Productio viventis a prio vite conjuncto p procem cognoim atq amorem operante sm rim silitib sat in spe infa. Parta p cognoem rejicit groem viventium q n vz sidal (Amorem) rejicit groem vitrabilium. Sm hanc groem pdgd grat di pater et gratus dr f Zius. Vn hoc defio pone cont gori dina Verbi q a prio vite conjuncto pudit p cognoem n v° coie pessimi Spus Santi q n pcedit e vi cognoit, ing sat dai vā imago ut dicunt Ptt de Trinite.

Ob Lo. Ds gre se solo pducere arborem, f cl

onem

Leonem et aoem ejusd. spei cum illa q. producerent a viventib.
sigd talis e res. et tn Lª n procedunt a pnio vita conjunc
to: q hae parta n regiti ad groem. R. eo n regirad en-
tem groib. sd ad illius denoem. Sn talis grao n comphenda
rei in hac dfne, q n heret illam partam actrinam illius.

2º. Mulus Leopardus et similia alia n st sples in spe infa: q eem hae n regiti. R. q dictam dfnem procedere de groie ordinaria n v. de demonstrivels. q. lis eem st illa qq parentels ejusd spei producunt summ effectum dersa spei. et aliter ex aglo plena ex aliato miluus, et phena ex eis dersa spei.

Gnis R. ex congressu demonis et femina gigni pote at. R. neg. Pi q Angli et demones st spub. et Lt essent corporei n poent gignere plem animatam q. groum suppit vegetativum: eor autem qescit nutriri et corrumpiri; q in Anglos tam bos qm malos n cadunt. Poient tn aliunde qrere semen viril. ex q fatu satis greti q tn n diceri filius demonis sd illius cujus e semen. Sta geniti credunti Homerus et Merlinus. Sta eem Magi Pharaonis viros serpentels ex pquerunt applicando activa passivis.

Sn tn Sacra gg. aint ingressos fuisse filios Dei ad filias hoim et illas genuisse; noe filior Dei n illigunt Angli, sd filii ex stirpe Set. L eem illigunt potentels principels sm phrasim Syriacam.

Cap. 2um

Qd grao sit conversio et instancia.

Notm prius e quinq. condoels regri ad conversoem. 1ª e ut id qd converterit desinat ee L sm ttm ee. ut qn in Sacra Eucharia panis et vinum convertiti in corpus et sanguinem Christi Di. L sm ppim. ut qn aq converteri in aerem desinit ee sm frmm. sicut uxor Loth in salis statuam. 2ª condio e
ut

ut, id in quod fit conversio mutetur aliquo modo. Si si res in quam alia convertitur, eodem modo se habet ac antea, non est cur potius dicatur converti in illam, quam in aliam. Atqui tamen corpus Christi Domini in Eucharistia, quod ubi sacratur subit novum modum esse di et depiam ab ipsis speciebus, ad quas mutationem eorum moveri, quod antea non habebat.

3ª conditio est ut quis aliquis et terminus ad quem convertitur sint positivi. Lo quod nihil amittit esse nisi quod habet esse. 2o quod sola entitas positiva tractat ad eam realem. 4ª conditio ut inter eos terminos detur aliqua connexio ita ut unus incipiat quando alter desinit. 5ª et ultima ut detur aliquid commune utrique termino: ut in conversione uxoris Loth mansit eadem materia 1ª: in conversione Eucharistica manent eadem accidentia panis et vini. His ergo

Ratio ad 1am partem. Omnis generatio naturalis est conversio. Patet quod in omni generatione naturali dantur conditiones requisitae ad conversionem, ut consideranti patebit. Quaeritur quod quando sit conversione generatio et conversio sit una an duplex actio? Dico esse unam tantum. Dico quod unus terminus est terminus formalis, quod producitur, quod una tantum est actio. Quae quatenus procedit a termino positivo ad alium positivum dicitur conversio; et quatenus procedit a termino privativo i a materia privata forma, dicitur generatio. Si vero materia conservaretur sine omni forma, quando illam postea reciperet, daretur generatio substantialis non vero conversio ut patet.

Ad alteram tituli partem ratio generationem esse actionem instantaneam. Dico 1o ex ratione avente generationem non esse motum quia vero alibi illam vocat, mutationem sumit illam quatenus dispositionibus praevijs, quae antecedunt substantialem generationem. Argumenta in oppositum earum nos urgent, quia nemo reductionem usque ad materiam 1am. Tum est non dicere dispositionibus antecedens generationem operari postquam non existunt. cum existentia sit conditio 2oga ad operandum.

Cap. 3um

An quae nam actio constat generatio.

Hac

Hac de re egim⁹ in talib⁹: ubi statuim⁹ grōem consistere in aõe pducetiva unionis im̄ mām et fām. Neq̄ n̄ grões hant coirent uē cum aliis grōib⁹, si grāo consisteret in aõe pductiva frē: sicq̄ v. Lig granell⁹ mates pducerent frās grās n̄ v° cō: nam aiā matis creat à Deo. In seqi trum saltem grōis eē unionem im̄ mam, et fām.

Grēi im q̄ oēs grōes sint miraculosa sine pprie grōes? Ad q̄ sciendum ē qtuor mōis pōe fieri groem̄ hūg lanām. 1° sine mare et femina, ut pduō Adami, imo et resurrectio q̄ à Christo D. dr regeneraō. 2° ex mare sine femina, ut pdāo Eua: 3° ex femina sine mare, ut pduō Christi D: 4° ex utroq̄ parente sit, ut fit cōis grāo. Deō igr oēs pdictas grōes coire uē pp̄ essam̄ n̄ v° rat̄ accñ. Rā 1ª pras q̄ grāo ē unio subatis frē in mā disgā: q̄ē reperit in oīb⁹ his grōibus: 4ª im̄ grāo psupp̄it utrunq̄ parentem induendo dispōēs: q̄ē reliqua n̄ suppunt: hoc cōe accidentium, et extrum grōi.

Ob. 1°. Oēs pdicta grōes hent priā spēdersā: q̄ im̄ ipse diuine spēr. Nr cōa q̄ aoēs n̄ spēfami p priā sūt p trōs mates, ut docent Medici. Sicut im̄ n̄ variant aoēs spē p nate et supnate vitale et n̄ vitale. Nam si Petrus pducat sol à Deo hīm à parentib⁹, si pduceret p eand aoem spē: et tn̄ una ēēt natis, alia supnatis: vitalis et n̄ vitalis, ut cōs frēt oppiō.

Ob. 2°. Grāo regrit in mā natem pōam sca agerem ad fām: sicq̄ ē pgressio à priō pōe frē in subiecto apto ad eandem fām: sē mā n̄ hēt pōam nati requisivam frē natis q̄ ab illa semel separata ē: neq̄ dat pōa natis activa q̄ illam pōit unire (alioq̄ resurrectio esset natis: q̄ resurrectio n̄ coit uē cum aliis grōib⁹. R in mā dari duplem pōam ad fām: una ē translatis ad qmcunq̄ fām, quīnq̄ mō illi inducat, altera ē natis pordem ad sola generanda

natia. In resurrectione q. dari 1a forma q. sufficit ad regenerationem sicut
com sufficit ad alias generationes sit in eadem materia.

3o. Generationes distinguuntur per terminos: sed terminus generationis Christi
D. non convenit cum terminis aliarum generationum: ergo neque ipsa generatio.
Dicimus quod terminus est suppositum Verbi incarnatum et infinitum. Ergo generationes specifice per terminos formales, et immediatos, non vero per terminos generateles. Cum
quod terminus formalis generationis Christi D. nimirum unio anime materiam et formam
sit ejusdem speciei cum terminis aliarum generationum, erit ipsa generatio etiam ejus
dem speciei. Illud vero quod habet generatione nostram est B. Virginem praestitisse omnia in instanti, que reliquae matres solent praestare successive, ita disponente Spiritu Sancto in eodem instanti in quo organisatum est corpus ex semine, et sit introducta illi fuit
anima, non vero transactis quadraginti diebus, quibus introducitur anima
viri.

Cap. 6um

Utrum generatio unius sit corruptio alterius.

Corruptio est mutatio totius sub eadem com materia. Et proprie significat
terminum negativum, generatio vero positivum. Non sequitur generationem et corruptionem
non esse idem formaliter sed tantum concomitanter. Patet tum 1o quia sese comitantur ad invicem, ita ut non detur corruptio unius sine generatione alterius,
et vice versa generatio unius sine corruptione alterius. Dico
1o. Non est opus ut sit ante generationem substantialem praecedat corruptio
formae substantialis, sed satis est ut illa desinat informare materiam, ut
patet in generatione cadaveris quia datur quin corrumpatur anima rationalis quae est
immortalis.

Dico 2o. Si in generatione substantiali requiritur successio
novae formae. Probatur quia materia non potest naturaliter conservari sine forma substantiali:
ergo recedente una, vel debet alia succedere. Dico 3o. Si generatio
substantialis unius conjuncta est cum corruptione totali vel partiali
alterius. Probatur quia materia non potest naturaliter recipere duas formas substantiales:
ergo quando una generatur vel alia corrumpitur ut patet in compositio mixti. vel
sat

sal corrumpitur ejus unio ut fit in corpore sano.

Dico 4°. Si corruptio substantiae unias conjuncta e cum corruptione, l. adquisitione alterius. Probatur quia materia non potest esse sine forma substantiali: ergo si una corrumpitur alia debet re=dire. Non tamen requiritur ut extra formam acquiratur: ut patet quando per accom=nativi caloris cum excessit gradus viventis et illius formam introdu=citur in novam materiam per adquisitionem. Dico 5°. Corruptio accidentis aliquando fit sine corruptione alterius formae accidentis: aliquando cum corruptione illius. Probatur 1a gradus in productione lucis, quae in aere fit sine corruptione alterius accidentis per se. 2a ostenditur in productione caloris in lapide quando accidit corruptio frigoris.

Ob. 1° contra superiores conclusiones. In grano vermes in accidentibus sacro Eucharistiae datur physica generatio: et tamen nihil corrumpitur: ergo generatio non semper conjuncta e corruptione. Respondeo talem generationem esse miraculosam. Nos vero loquimur de naturalibus. 2°. Alia terrestria, et aquatilia habent speciem: et tamen aliqua terrestria ut salpones mutantur in aquatilia sine ulla cor=ruptione: ergo generatio non semper supponit corruptionem. Respondeo negando minorem nam multa alia sunt amphibia quae in aqua et in terra vivunt. Ac proinde si aliquid alteram externam figuram mutat in terra, et in aqua; tamen formam substantialis non mutatur nec datur generatio, l. corruptio.

Quaeritur 2°. An natura intendat generationem? Et quare. Probatur quia natura appetit conservationem rerum: res naturales non possunt conservari sine generatione: ergo hanc appetunt. Dicendum 1°. Natura solum intendit conservationem speciei non individuorum, cum abhorret a superfluis, quae talia sunt individua: ergo non intendit generationem individuorum. Probatur nam satis fieri in conservationem speciei 2ro in individua, sine quibus species non conservantur. Neque superflua sunt, quia non sunt infinita aut sunt sine.

Dicendum 2°. Natura non intendit imperfectum: sed generatio aliquando tendit ad imperfectum, quales sunt generatio feminae quam Philosophus marem occasionatum vocat: ergo non intendit. Probatur feminam intendi a natura

uti